

Naruszenie prawa dotyczące kontroli sądowej zasady proporcjonalności. Sprawowana przez Sąd kontrola dotycząca proporcjonalności ograniczenia w obrocie towarami nałożonego przez instytucję powinna być dokonywana z uwzględnieniem przysługującego Komisji szerokiego zakresu uznania. Niemniej jednak Sąd nie dokonał kontroli sądowej zgodnie z orzecznictwem Tetra Laval⁽²⁾. Z jednej strony nie zbadał on prawidłowo trafności i adekwatności okoliczności, na których została oparta wydana decyzja w odniesieniu do podstaw uzasadniających ograniczenie. Z drugiej strony nie zbadał on prawidłowo wniosków wyciągniętych na podstawie tych okoliczności, skutkiem czego ograniczenie wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157, s. 1.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 15 lutego 2005 r., Komisja/Tetra Laval (C-12/03 P, Zb.Orz., EU:C:2005:87), pkt 39.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 18 listopada 2014 r. w sprawie T-394/13, Photo USA Electronic Graphic, Inc./Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 27 stycznia 2015 r. przez Photo USA Electronic Graphic, Inc.

(Sprawa C-31/15 P)

(2015/C 089/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Photo USA Electronic Graphic, Inc. (przedstawiciel: K. Adamantopoulos, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Ancap SpA, Cerame-Unie AISBL, Confindustria Ceramica, Verband der Keramischen Industrie eV

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie orzeczenia Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie T-394/13, Photo USA Electronic Graphic, Inc./Rada, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 412/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾;
- uzupełnienie analizy i stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE) nr 412/2013; oraz
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu odwoławczym oraz kosztami postępowania przed Sądem w sprawie T-394/13.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi, że stwierdzenia Sądu dotyczące podniesionych przed nim zarzutów pierwszego, trzeciego i czwartego są obarczone błędami co do prawa, a także przeinaczeniem przedstawionych dowodów. Skarżąca wnosi zatem o uchylenie zaskarżonego wyroku. Ponadto, skarżąca podnosi, że okoliczności faktyczne leżące u podstaw zarzutów pierwszego, drugiego i trzeciego są ustalone w wystarczający sposób, aby Trybunał Sprawiedliwości mógł orzec w przedmiocie owych zarzutów.

W zakresie dotyczącym zarzutu pierwszego skarżąca podnosi dwa zarzuty odwoławcze. Po pierwsze sąd dopuścił się błędu co do prawa nakładając zasadniczo na skarżącą ciężar dowodu na okoliczność, że instytucje popełniły błąd w ocenie w zakresie dotyczącym każdego z kryteriów uznanych przez nie za istotne. Jak stwierdzono w poprzednim orzecznictwie Sądu, jest wystarczające, aby skarżący wykazał, że (1) instytucje popełniły błąd w ocenie kryteriów uznawanych przez nie za istotne, albo że (2) stosowanie innych, bardziej istotnych kryteriów wymagało ich wykluczenia. W tym kontekście stwierdzenie, że instytucje popełniły błąd w ocenie w odniesieniu do dwóch kryteriów z trzech uznawanych przez instytucje za istotne jest wystarczające, by uczynić zadość wymogom co do ciężaru dowodu. Ponadto, Sąd, poprzez stwierdzenia zawarte w zaskarżonym wyroku przeinaczył przedstawione mu dowody i okoliczności faktyczne.

W zakresie dotyczącym zarzutów trzeciego i czwartego skarżący przedłożył cztery zarzuty odwoławcze. Po pierwsze Sąd dokonał błędnej interpretacji przepisów art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾ („zwanego dalej rozporządzeniem podstawowym”) poprzez stwierdzenie, że instytucje są zobowiązane do dokonania analizy wpływu praktyk antykonkurencyjnych na sytuację przemysłu w Unii dopiero po potwierdzeniu zaistnienia tego rodzaju antykonkurencyjnych praktyk w ostatecznej wersji decyzji właściwego organu z zakresu konkurencji. Po drugie poprzez oddalenie wniosku skarżącej o ujawnienie tożsamości producentów ujętych w próbkach Sąd przeinaczył dowody i dopuścił się błędu co do prawa stwierdzając, że mógł zbadać dochowanie przez organy art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego bez znajomości tożsamości producentów ujętych w próbkach. Po trzecie poprzez nałożenie na skarżącą obowiązku przedłożenia pozytywnych dowodów na okoliczność wpływu praktyk antykonkurencyjnych na producentów ujętych w próbkach w sytuacji, w której tożsamość tych producentów nie została ujawniona Sąd dokonał w zaskarżonym wyroku błędnej wykładni przepisów art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego i nałożył na skarżącą nadmierny ciężar dowodowy. Po czwarte, w zaskarżonym wyroku Sąd dokonał błędnej interpretacji przepisów art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stwierdzając, że rozpatrywane obowiązki mogą zostać spełnione poprzez oparcie się na prostych przypuszczeniach zamiast przeprowadzenia rzeczywistego badania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2013 L 131, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 343, s. 51.

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 13 listopada 2014 r. w sprawie T-40/14 Electrabel SA, Dunamenti Erőmű Zrt/Komisja Europejska, wniesione w dniu 28 stycznia 2015 r. przez Electrabel SA, Dunamenti Erőmű Zrt

(Sprawa C-32/15 P)

(2015/C 089/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Electrabel SA, Dunamenti Erőmű Zrt (przedstawiciel: adwokat J. Philippe)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności postanowienia Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie T-40/14 w zakresie, w jakim Sąd odrzucił w nim jako niedopuszczalną skargę wnoszących odwołanie;
- stwierdzenie, że skarga wnoszących odwołanie jest dopuszczalna lub ewentualnie że jest dopuszczalna w odniesieniu do okresu od dnia 10 stycznia 2009 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą cztery zarzuty. W zaskarżonym postanowieniu Sąd odrzucił skargę wniesioną przez wnoszące odwołanie zmierzającą w istocie do naprawienia poniesionych przez nie szkód wynikających z bezprawnego zakończenia umowy dotyczącej zakupu energii elektrycznej (power purchase agreement, zwanej „PPA”) na podstawie niezgodnej z prawem decyzji Komisji 2009/609/WE z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 41/05⁽¹⁾. Sąd stwierdził, że uprawnienie wnoszących odwołanie do wniesienia skargi uległo przedawnieniu i odrzucił ich skargę jako niedopuszczalną.